

Zij het dan onze ootmoedige bede, dat God in zijne barmhartigheid over ons, ter eere van Zijnen naam en den naam Zijns Zoons, op nieuw eene ware gestalte geven aan het lichaam van Christus, de levende gemeenschap tusschen dat lichaam en het Hoofd herstelle, want zonder dit zal de nieuwe ontwikkeling, waarvan wij spreken, waarop wij hopen, niet in de praktijk worden gezien.

De bloei der Theologie is ten slotte niet alleen afhankelijk van haar uitgangspunt, zij wordt ook door den bloei der Kerke bepaald.

Rijk aan gebeurtenissen is het jaar, dat achter ons ligt, niet geweest. Er is geraadpleegd, gewerkt, en naar wij mogen vertrouwen, gebeden, maar de geschiedenis zelve van onze stichting, voor zoover zij uit de de acta gekend wordt, is spoedig verhaald.

Uit den engeren kring der Directeuren, Curatoren en Hoogleeraren wordt niemand gemist, daarin werd niemand vervangen. Alleen heeft de dood de rijen van vrienden en voorstanders, bekenden en onbekenden gedund, en is het getal der stichters onzer Vereeniging, nog meer dan ten vorige jare geslonken.

Op de lijst, die hunne namen vermeldt, wordt reeds achtmaal achter die namen het woord „overleden” gevonden.

Dat smart. Dat treft. Dat mag op dezen dag, aan deze plaats wel worden herinnerd, want onze Universiteit dankt haar bestaan aan de mannen, die het beginsel waarop zij staat, waaruit zij leeft, niet alleen beleden, maar ook dienden. Die namen worden niet afgedragen uit het boek onzer geschiedenis. Zij zijn de erfenis van een geslacht, dat ras voorbijgaat, aan de geslachten die komen.

Het jaar, dat achter ons ligt, was een jaar van rust. Na de bedrijvigheid der eerste vestiging moest het daartoe komen. De begin-